

ДІАГНОСТИКА РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ СЛОВЕСНИКА-УКРАЇНІСТА ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ВЕКТОР НАДАННЯ ЯКІСНИХ МАРКЕТИНГОВИХ ПОСЛУГ У ПІСЛЯДИПЛОМНОМУ ПРОСТОРІ

Присвячено розробленню інноваційної гнучкої, мобільної, ефективної системи з її ознаками організаційного, психолого-андрагогічного та науково-методичного супроводу розвитку педагогічної майстерності вчителя української мови і літератури в умовах післядипломної освіти.

Ключові слова: педагогічна майстерність, акмединаміка професійного розвитку, психолого-андрагогічна діагностика, маркетинг в освіті.

Постановка проблеми

Вступ. Маркетинг в освіті витлумачується як «вид людської діяльності, спрямованої на дослідження і прогнозування потреб, попиту й інтересів того чи іншого цільового ринку і забезпечення бажаного їх задоволення найефективнішими засобами зі збереженням і зміцненням благополуччя як окремого споживача, так і суспільства в цілому» [1, 473]. В умовах оновленої мовно-літературної парадигми, упровадження нових освітніх стандартів система маркетингових послуг на післядипломному рівні пов'язана із задоволенням освітніх і професійних потреб учителя-словесника та здійснюється наданням адресної, диференційованої допомоги відповідно до індивідуальних запитів, потреб, мотиваційних детермінант, змодельованих індивідуальних освітніх траєкторій розвитку майстерності, спланованої організації заходів курсового і післякурсного періодів, мережевої взаємодії всіх суб'єктів акмеологічного професійного простору.

Аналіз останніх досліджень. Неперервне навчання вчителя української мови і літератури як спеціально організований і цілеспрямований процес поглиблення, розширення й оновлення професійно значущих знань, умінь, навичок, набуття метакомпетентностей, професійних компетентностей і компетенцій через формальну, неформальну, інформальну освіту проходить декілька етапів. Андрагоги, які займаються вивченням технології навчання дорослих, зокрема С. Змеїов [2, 11–12, 104–115], Н. Клокар [3, 25], К. Старченко, Ю. Завалевський, Г. Литвиненко [5, 23, 166–167, 169] та ін., акцентують увагу на тому, що організація навчальної діяльності починається із психолого-андрагогічної діагностики, що є важливим, самостійним і відносно довгим етапом навчання, циклічним процесом, оскільки супроводжує міжкурсний і курсовий етапи, з подальшими етапами, такими, як: планування, створення умов для реалізації процесу навчання, реалізація процесу навчання, оцінювання та корекція. Однак, як показує вивчення джерельної бази, теоретичні й концептуальні розробки науковців і практиків стосуються лише окремих складових розроблення психолого-педагогічного супроводу розвитку педагогічної майстерності словесника-україніста в післядипломному просторі.

Тому *актуальність наукової розвідки* зумовлена необхідністю вдосконалення системи післядипломної педагогічної освіти на національному рівні з урахуванням інноваційних викликів суспільства і світових тенденцій освіти, розроблення ефективного неперервного науково-методичного забезпечення професійно-фахового й індивідуально-особистісного зростання вчителя української мови і літератури в контексті оновленої освітньої парадигми.

Метою статті є розроблення дієвої науково-методичної системи розвитку педагогічної майстерності вчителя української мови і літератури в умовах післядипломної освіти.

Відповідно до поставленої мети, *основні завдання наукової розвідки* окреслюємо таким чином: 1) розробити й апробувати систему психолого-андрагогічної діагностики розвитку педагогічної майстерності вчителя української мови і літератури, що включає комплекс моніторингових і корекційно-рефлексивних процедур для всіх етапів міжтестастійного періоду; 2) визначити мету і напрями психолого-педагогічного супроводу розвитку педагогічної майстерності вчителя-словесника; 3) описати перелік форм і методів психолого-андрагогічної діагностики для надання випереджальних і диференційованих сервісних послуг в післядипломному просторі.

Виклад основного матеріалу

Беручи до уваги різноаспектне висвітлення проблеми, певний термінологічний різнобій у розвідках психолого-педагогічного спрямування на позначення поняття збору, опрацювання, відстеження динаміки й основних тенденцій розвитку суб'єкта, зокрема «психодіагностика» (Г. Абрамова, І. Зязюн, А. Бодалєв, В. Столін), «діагностика» (Т. Морозова), «психологічна діагностика» (С. Сисоєва), «андрагогічна діагностика» (К. Старченко, В. Пуцов, Ю. Завалевський, Г. Литвиненко), «педагогічне діагностування», «моніторинговий супровід» (Н. Клокар), «психолого-педагогічна оцінка» (О. Василькова), що охоплює одночасно систему процедур на рівні системи базової (дошкільної, шкільної початкової і базової середньої) освіти і системи освіти дорослих, більш коректним вважаємо послуговування в дослідженні терміна *«психолого-андрагогічна діагностика»*. Вибір обґрунтовуємо тим, що розроблений комплекс моніторингових і корекційно-рефлексивних процедур, засобів і методів, прийомів і правил дає змогу отримувати вичерпну інформацію про стан і професійно-особистісний розвиток вчителя української мови і літератури, простежити динаміку процесу і результатів формування та вдосконалення педагогічної майстерності вчителя-словесника в умовах післядипломної педагогічної освіти, розробити ефективну систему науково-методичного супроводу з урахуванням запитів, потреб, мотивів, специфіки навчання дорослої людини. С. Змейов витлумачує психолого-андрагогічну діагностику як важливий, самостійний та відносно тривалий етап процесу навчання, на якому проводиться велика, складна, копітка попередня спільна робота тих, хто навчає, і тих, хто навчається [2, 104].

Система психолого-андрагогічної діагностики має супроводжувати всі етапи розвитку педагогічної майстерності вчителя української мови і літератури протягом міжтестастійного циклу, оскільки ця інноваційна технологія допомагає скласти соціопсихологічний портрет учителя-словесника, тобто не лише виявити його рівень знань, умінь, установок, обмежень і труднощів, індивідуально-типологічних особливостей, емоційний фон, стиль міжособистісних взаємин, властивості аналізаторних систем тощо, а й максимально врахувати індивідуальні потреби та професійні прагнення, досвід і рівень інновативності, здатність до реалізації власних професійно-особистісних можливостей, спрогнозувати розвиток за індивідуальними освітніми програмами, простежити індивідуальну траєкторію професійного зростання на кожному етапі професіоналізації, отже, максимально індивідуалізувати навчальний процес, упровадити багаторівневу циклічну модель удосконалення педагогічної майстерності вчителя-словесника на засадах компетентнісного, акме-синергетичного й особистісно зорієнтованого підходів. Причому слід враховувати той факт, що діагностування реалізується не стільки у вивченні чи дослідженні, скільки у вимірюванні освітніх потреб, створюючи важливу умову для професійного розвитку особистості — критичне осмислення результатів оцінювання як особистої потреби [5, 172], оскільки саме вивчення результативності своєї праці, діагностування причин успіхів і невдач, самостійна оцінка ступеня просування в напрямі досягнення спрогнозованих і спланованих результатів є найголовнішим стимулом для саморозвитку дорослої людини.

На рівні післядипломної педагогічної освіти для вчителів української мови і літератури розробляється і впроваджується система моніторингових процедур, що дає змогу відстежувати і діагностувати зміни в процесі розвитку педагогічної майстерності вчителя української мови і літератури, особистісні якості та мотиваційно-ціннісні установки. Психолого-андрагогічна діагностика здійснюється за кількома напрямками, як-от: 1) визначення освітніх потреб дорослих учнів, тобто потреби в оволодінні знаннями, уміннями, навичками, якостями та ціннісними орієнтаціями, що передбачені прогностичною функціональною моделлю компетентності, якими слід оволодіти для розв'язання завдань, виконання певних соціальних ролей, 2) виявлення обсягу та характеру їх життєвого досвіду; 3) з'ясування фізіологічних та психологічних особливостей того, хто навчається; 4) виявлення когнітивного та навчального стилів [2, 106–107; 3, 169–170; 5, 169]. Розроблення і впровадження відповідних технологій і форм організації навчального процесу зорієнтовує не тільки на акмединаміку професійного самовдосконалення, а й на вміння планувати діяльність на перспективу, вважає підходити до виконання післякурсів завдань тощо. Учителям української мови і літератури пропонується розроблений та апробований на всіх етапах між-атестаційного циклу *Пакет психолого-андрагогічних діагностик* для самооцінки й самоконтролю розвитку педагогічної майстерності вчителя української мови і літератури [4, 12–24], який варіюється залежно від тематичної спрямованості курсової підготовки, професійно-особистісних мотиваційних чинників, внутрішніх і зовнішніх акмеологічних факторів, детермінується рівнем професіоналізму вчителя-словесника, професійного та соціально-особистісного досвіду, інновативності і творчості тощо. Проте загальний блок психолого-андрагогічного супроводу залишається константним, незмінним та включає певні діагностичні процедури («Вхідна анкета для самооцінки компетенцій учителя української мови і літератури», «Щоденник рефлексивних нотаток учителя-словесника», самотест «Шляхи розвитку педагогічної майстерності в міжатестаційний період», тест «Виявлення загальних творчих здібностей учителя-словесника» і под.). Запропонована система психолого-андрагогічної діагностики побудована таким чином, що уможливорює найповніше забезпечення освітніх запитів і потреб учителя української мови і літератури. Ефективність супроводу оцінюється за акмединамікою зростання професіоналізму вчителя української мови і літератури, компонентів педагогічної майстерності на всіх етапах міжатестаційного циклу, зокрема, вдосконалення метакомпетентностей, предметних компетентностей і компетенцій, вироблення продуктивного індивідуального стилю професійно-педагогічного спілкування, нівелювання комунікативно-ситуативних бар'єрів, формування професійно-особистісних якостей (мотиваційних, емоційно-естетичних, інтелектуальних, екзистенціональних). Також розв'язується завдання з'ясувати індивідуальні особливості тих, хто буде активно впливати на організацію та здійснення процесу навчання, та сформуванню стійку мотивацію навчання під впливом фізіологічних (зниження слуху, погіршення пам'яті, швидкості та гнучкості мислення і под.) і психологічних чинників (невміння вчитися, страх перед новим, боязнь брати на себе відповідальність за навчання тощо) [2, 104–105].

У нашому дослідженні психодіагностика динаміки і результативності розвитку педагогічної майстерності вчителя-словесника здійснюється у *Віртуальній лабораторії розвитку педагогічної майстерності вчителя-словесника* (на сайті Донецького облІППО) за власними авторськими методиками («Самооцінка компетенцій учителя української мови і літератури», «Самооцінка рівня вияву складових професійної компетентності вчителя української мови та літератури», «Бар'єри у спілкуванні вчителя української мови і літератури з учнями», «Шляхи розвитку педагогічної майстерності вчителя-словесника в міжатестаційний період» тощо), а також *методиками* О. Зорянової («Діагностика професійної компетентності педагогічних працівників»), І. Зя-

зюна («Діагностування рівня емоційної стабільності і здатності до керування психічним самопочуттям», «Діагностування ціннісних орієнтацій педагога у професійному спілкуванні»), Т. Морозової («Оцінка реалізації потреб педагогів у розвитку й саморозвитку», «Ваш творчий потенціал», «Готовність до педагогічної творчості») тощо. Як засвідчують отримані результати, запропонований комплекс психодіагностичних процедур допомагає як учителю української мови і літератури, так і всім суб'єктам навчального процесу (керівнику курсової підготовки, адміністрації навчального закладу, шкільній та районній методичній службі) адекватно продіагностувати, комплексно осмислити професійну діяльність педагога, визначити рівень її продуктивності, відповідність сучасним освітнім стандартам і мовно-літературній галузі, зокрема, виокремити завдання, які вчитель-словесник розв'язуватиме в найближчій (під час курсової підготовки) і подальшій перспективі (протягом міжкурсого періоду, у навчально-виховному процесі й под.). Детальніше розглянемо використані форми й методи психолого-андрагогічної діагностики, вияскравимо механізм супроводу розвитку педагогічної майстерності вчителя української мови і літератури в післядипломній освіті.

Психолого-андрагогічна діагностика *на пропедевтично-прогнозувальному етапі* курсової підготовки вчителів української мови і літератури має за мету отримання вичерпної загальної інформації для визначення освітніх запитів і потреб словесника у підвищенні кваліфікації, зокрема виявлення рівня професійної компетентності і сформованих предметних компетенцій, життєвого, соціального й професійного досвіду, що стане необхідним у лекційно-практичному блоці навчальної програми та організації індивідуальної освітньої траєкторії слухача курсів, з'ясування психофізіологічних особливостей (енергетичного рівня, фізичної активності, працездатності нервової системи, мотиваційно-креативних якостей, типу темпераменту, емоційного фону й под.), когнітивного і навчального стилю, умотивованості до власного професійно-особистісного зростання, готовності до впровадження інноваційних підходів і технологій у навчально-виховний процес, до самоствердження і самореалізації на ринку освітньо-наукових стратегій, методологій і продуктивних ідей тощо. Застосування методів *діагностичного анкетування, самооцінювання, педагогічного тестування, діагностичної бесіди, експрес-бесіди, співбесіди, спостереження, самотесту* допомагає отримувати первинну інформацію для організації диференційованого акмеологічного навчального простору, ранжувати освітні потреби, забезпечувати необхідний науково-методичний супровід на всіх етапах професійно-особистісного розвитку.

Вхідні анкети *«Самооцінка компетенцій учителя української мови і літератури», «Самооцінка рівня вияву складових професійної компетентності вчителя української мови і літератури»* допомагають з'ясувати сформованість предметних компетентностей у професійній діяльності, професійно-педагогічному спілкуванні та реалізації особистості, а також рівень знань, умінь, поведінкових, ціннісно-мотиваційних компетенцій, педагогічної творчості, інновативності, окреслити ті акмеологічні фактори, що гальмують розвиток педагогічної майстерності, визначити мотиваційно-ціннісне ставлення вчителя-словесника до професійної діяльності, соціально значущу творчу активність, здатність до самореалізації і рефлексії. Пріоритетним завданням словесника в умовах оновленої мовно-літературної парадигми є перехід з пасивних монологічних, суб'єкт-об'єктних форм навчання на активну творчу співпрацю, взаємодію через упровадження активних методів евристичного спостереження, моделювання, порівняння, смислового і символічного бачення, методу творчої реалізації. З'ясувати рівень готовності вчителя до переходу на викладання за активними технологіями на уроках української мови і літератури допомагає діагностична анкета *«Використання інноваційних освітніх технологій на уроках української мови і літератури»*, основу якої складають кілька діагностичних методів, зокрема, самооцінка (уміння розробляти навчально-методичне забезпечення, оцінювати в умовах

активного навчання тощо), тестові завдання та комунікативно-ситуаційні вправи. Одержані за допомогою різноманітних діагностичних методів емпіричні дані визначають подальший вибір параметрів навчання вчителя української мови і літератури під час курсової підготовки, зокрема тематику проблемно-тематичних або авторських курсів з підвищення кваліфікації, модель навчання (очна, очно-дистанційна, дистанційна, заочна, стажування, спеціалізація, за кредитно-модульною системою, Школа молодого творчого учителя, індивідуальна, педагогічна майстерня і под.), терміни навчання, окреслюють траєкторію мережевої взаємодії всіх суб'єктів навчального процесу (вчитель української мови і літератури — тьютор курсової підготовки — методична служба всіх рівнів — адміністрація навчального закладу). Рівень виявлених когнітивних, мотиваційно-ціннісних, психологічних, операціональних, предметних, рефлексивних тощо характеристик учителя-словесника має *максимально враховуватись у змісті навчальних модульних програм і тематичних планів*, у конструюванні вчителем програми самостійної та індивідуальної роботи, тим самим створюючи передумови для критичного осмислення й оцінки особистісно-професійних здобутків. За твердженням Н. Клокар, отримані під час діагностування матеріали є основою для первинного діагнозу конкретного суб'єкта діагностичної процедури та прогнозування подальших дій [3, 178]. Отже, первинна аналітична інформація дає змогу визначити стратегію подальшої діяльності керівника курсової підготовки і методичної служби всіх рівнів, обрати спектр методів і технологій, що сприятимуть виробленню у вчителя-словесника стійкої мотивації і ціннісних орієнтацій до неперервного навчання і подальшого професійного самовдосконалення.

*Головним завданням моніторингових процедур на курсовому етапі є діагностичне відслідкування якості зростання професійних потреб слухача-словесника, акмединаміки особистісних якостей і мотиваційно-ціннісних установок у процесі навчання, результатів освоєння навчальної програми курсової підготовки, сформованих професійних компетентностей і компетенцій, рівня оволодіння матеріалом як окремого змістового модуля (поточне діагностування, проміжне опитування), так і навчальної модульної програми курсової підготовки (вхідне або стартове й вихідне або фінішне діагностування), визначення обмежень і труднощів. Також здійснюється кореляційний аналіз обраного вчителем української мови і літератури змісту, джерел, засобів, форм і методів навчання отриманим результатам, визначення стратегії подальшого професійно-особистісного зростання тощо. Окреслені напрями психолого-андрагогічного забезпечення навчального процесу зреалізуються за допомогою методу тестування. Під час курсів підвищення кваліфікації обов'язково передбачено контроль у формі тестів за соціогуманітарним, професійно орієнтованим і галузевим модулями навчальної програми курсової підготовки вчителів української мови і літератури. Вхідний і вихідний тестовий контроль [4, 141–153, 157–169] уміщує питання щодо виявлення предметної та методичної підготовки вчителя-словесника, його *знанневих компетенцій* (автори чинних програм і підручників, змістові лінії програми з української мови і літератури, діяльнісні орієнтири вчителя-словесника щодо організації навчально-виховного процесу, форми творчої позаурочної діяльності, інноваційні зразки передового перспективного педагогічного досвіду словесників у районі (області), навчальні теми, де вчителем-словесником найоптимальніше здійснюються принципи міжпредметної інтеграції тощо), *умінневих та ціннісно-мотиваційних компетенцій* (окреслення вчителем власної професійної перспективи, бажаного й очікуваного за умови досягнення певних професійних цілей, ситуативних і соціальних установок і результатів життєдіяльності, форм розвитку професійної компетентності і педагогічної майстерності й под.). За результатами порівняльного аналізу вхідного та вихідного діагностування простежується динаміка змін і мотиваційних тенденцій у формуванні педагогічної майстерності і рівня професіоналізму вчителя української мови і літерату-*

ри, проводиться рефлексія і корекція, розробляються методичні рекомендації щодо дієвих шляхів підвищення ефективності змісту, методів неперервної освіти вчителя-словесника в післякурсний період.

Психолого-андрагогічна діагностика розвитку педагогічної майстерності вчителя української мови і літератури на *післякурсному етапі* передбачає вивчення акмединаміки у професійно-особистісному зростанні словесника, внесення коректив в організацію подальшого процесу навчання, реалізацію проекту професійного самовдосконалення і саморозвитку (плану дій розвитку педагогічної майстерності) тощо. Діагностичний супровід неперервного зростання вчителя української мови і літератури на міжкурсному етапі здійснюється завдяки використанню *методів емпіричного спрямування* (тестування, анкетування, бесіда), *обсерваційних* (самоспостереження), *практико-метричних* (аналіз ефективності результатів, оптимізація управління навчальним процесом), *методу реконструкції перспективного педагогічного досвіду*, *методу вивчення продуктів професійної діяльності* тощо. Моніторинг розвитку педагогічної майстерності словесника в післякурсний період обов'язково включає експертно-діагностичну оцінку зовнішніх спостерігачів і самооцінку вчителя української мови і літератури. У Щоденнику міжтестастійного періоду вчителя-словесника [4] передбачено дві шкали відстеження рівня професійного зростання педагога: перша шкала — самооцінка вчителя української мови і літератури у виконанні певних форм розвитку, друга — оцінка експертів (зовнішнього спостерігача або спостерігача дій учителя). Для оцінювання і самооцінювання розвитку педагогічної майстерності вчителя української мови і літератури в міжтестастійний період більш вдалим, на нашу думку, є застосування так званого методу «інформація з поворотом на 360», що набув поширення у польських і вітчизняних дослідників, а також у сфері освітнього менеджменту. У застосуванні цього методу акмединаміка розвитку педагогічної майстерності вчителя української мови відстежується за однаковими анкетними (діагностичними) характеристиками, причому в процесі моніторингу беруть участь зовнішні спостерігачі (експерти), адміністрація навчального закладу, колеги, учні, батьки, представники громадськості тощо, також обов'язково враховується самооцінка вчителя-словесника. На практиці спрацьовує процес спільного встановлення сфери дослідження, опрацювання дослідного інструмента, формулювання і опрацювання запитань, інтерпретації отриманої інформації, завдяки чому вчителі можуть задуматись, які професійні цілі для них є важливими і чому їх слід реалізовувати. Представники адміністрації навчального закладу на віртуальний графік заносять оцінки-показники кожної категорії зовнішніх спостерігачів, окреслюючи тим самим індивідуальну траєкторію розвитку педагогічної майстерності, співвідносячи самооцінку педагогічної діяльності словесника з оцінкою інших суб'єктів професійного простору, виявляючи позитиви й недоліки у сфері професійної діяльності, те, над чим учителю треба працювати в перспективі. За використання описаного методу «інформація з поворотом на 360» буде сформований цілісний інформаційний комплекс про рівень розвитку педагогічної майстерності вчителя української мови і літератури протягом усього міжтестастійного періоду.

Психолого-андрагогічний супровід педагогічної діяльності вчителя української мови і літератури на *рефлексивно-корекційному етапі* міжтестастійного циклу забезпечує вчителю-словеснику рефлексивне управління власним розвитком через вживання *методів самоаналізу, самомоніторингу, самокорекції, самооцінювання і кореляції запланованих попереднім прогнозуванням очікуваних результатів із отриманими, критичне осмислення педагогічних дій, здобутків і недоліків*. На думку польських дослідників М. Баумгартнер-Шаффер, Е. Бруднік, А. Фіалковської, Е. Кендрацької-Фельдман, кількісні та якісні зміни означають розвиток тільки в тому випадку, якщо становлять синтез професійного розвитку вчителя (оцінка роботи вчителя, професійне вдосконалення, наставництво, відвідування уроків), розвитку дидактичного процесу (відкриті уроки, культура навчання, учень як суб'єкт, міжпредметні зв'язки, методи навчання і виховання і под.) та організаційного розвитку (організаційна культура педагога, командна робота, співпраця з батьками). Тому центральними діагностувальними параметрами рівня сформованості професійної позиції вчителя-словесника

в його педагогічній діяльності виступають активність педагогічних знань, якими він володіє, мобільність у створенні власних моделей, суб'єктність позиції в структурі навчально-виховної діяльності та процесі формування компетентнісного досвіду.

Висновки

Отже, розроблена й апробована в умовах післядипломної освіти система психолого-андрагогічної діагностики дає змогу визначати вектори науково-методичного супроводу розвитку педагогічної майстерності вчителя української мови і літератури. Фасилітативне психолого-андрагогічне забезпечення професійно-особистісного зростання вчителя-словесника, здійснене на всіх етапах міжтестастійного циклу, допоможе сформувати позицію активного суб'єкта власного професійного самотворення, самовдосконалення й самореалізації, змодельовати проект диференційованого акмеологічного освітнього простору протягом усього життя, визначити та успішно зреалізувати найближчі й подальші професійні перспективи.

ЛІТЕРАТУРА

1. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України ; гол. ред. В. Г. Кремень. — К. : Юрінком Інтер, 2008. — 1040 с.
2. Змеєв С. И. Андрагогика: основы теории и технологии обучения взрослых / С. И. Змеёв. — М. : ПЕРСЭ, 2003. — 207 с.
3. Клокар Н. І. Підвищення кваліфікації педагогічних працівників в умовах післядипломної освіти регіону на засадах диференційованого підходу: моногр. / Н. І. Клокар. — К. : НВЦ Київ. ОІППО, 2010. — 528 с.
4. Сидоренко В. В. Професійно-особистісне зростання вчителя-словесника на засадах кредитно-модульної системи: навч. посіб.: у 3 ч. / В. В. Сидоренко. — Донецьк : Каштан, 2010. — Ч. 1. — 226 с.; Ч. 2. — 44 с.; Ч. 3. — 36 с.
5. Старченко К. М. Управління інноваційним розвитком районного (міського) методичного кабінету: наук.-метод. посіб. / К. М. Старченко, В. І. Пуцов [та ін.]. — Чернівці : Букрек, 2010. — 344 с.

Сидоренко В. В.

ДИАГНОСТИКА РАЗВИТИЯ ПЕДАГОГИЧЕСКОГО МАСТЕРСТВА СЛОВЕСНИКА-УКРАИНИСТА КАК ИННОВАЦИОННЫЙ ВЕКТОР ПРЕДОСТАВЛЕНИЯ КАЧЕСТВЕННЫХ МАРКЕТИНГОВЫХ УСЛУГ В ПОСЛЕДИПЛОМНОМ ПРОСТРАНСТВЕ

Посвящена разработке инновационной гибкой, мобильной, эффективной системы с её признаками организационного, психолого-андрагогического и научно-методического сопровождения развития педагогического мастерства учителя украинского языка и литературы в условиях последиplomного образования.

Ключевые слова: педагогическое мастерство, акмединамика профессионального развития, психолого-андрагогическая диагностика, маркетинг в образовании.

Sidorenko V. V.

DIAGNOSIS OF PEDAGOGICAL SKILLS OF UKRAINIAN PHILOLOGIST AS AN INNOVATIVE VECTOR PROVIDING QUALITY MARKETING SERVICES IN THE POSTGRADUATE AREA

This article continues the series of publications by, dedicated to the development of innovative flexible, mobile and effective system of its organizational characteristics, psychological and andragogical and scientific and methodological support of pedagogical skills teacher of Ukrainian language and literature in post-graduate education.

Key words: pedagogical skill akmedynamika professional development, psychological and andragogical diagnostics, marketing education.